

ENTREGA DE MEDALLAS
FACULTAT de
**BELLES
ARTS**
SAN CARLES

Índex

Presentació de l'acte	8
Juan Ángel Blasco presenta el Homenatge als jubilats	12
Teresa Domenech presenta la medalla de Sant Carles a José Luis Roig	17
Nuria Rodríguez presenta la medalla de Sant Carles al Col·lectiu de dissenyadors La Nave	20
Crèdits	29

COMPLEX ESPORTIU

- CULTURAL PETXINA

Presentació de l'acte

Senyores, senyors, comencem l'acte. Bona nit.

Bona nit. Buenas noches.

Volem fer la benvinguda als assistents i agrair en primer lloc la presència i la participació del nostre Rector, el senyor Juan Juliá Igual, del Director General d'Universitats i Estudis Superiors de la Generalitat Valenciana, el senyor Jesús Marí Farinós, del Degà de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles, senyor Elías Pérez García, així com dels Vicerectors de la Universitat Politècnica de València, dels Directors de Centre i Directors de departament, dels representants de les institucions valencianes, dels representants de les càtedres d'empresa, dels professors i del personal de l'administració i serveis i dels alumnes; i, en general, dels amics de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles.

Benvinguts tots a aquesta XIII edició de l'acte de lliurament de les Medalles de Sant Carles de la Facultat de Belles Arts i gràcies per l'assistència.

En primer lloc voldríem dedicar un record als companys que ens han deixat aquest últim any, els professors Víctor Bastida i Ángeles Marco, per ells el nostre reconeixement i estima.

Una societat avançada es caracteritza per l'exigència i pel respecte que aquesta mostra a les seues institucions d'Educació Superior. D'altra banda, la Universitat és valorada per la seua capacitat per a interpretar l'entorn i adaptar-se als reptes de la seua època, sense abandonar la interrelació constant de coneixements i d'idees, i per buscar solucions de tota mena en favor d'una societat més rica, més justa i més lliure, des d'un pensament crític i rigorós. Sens dubte que és aquesta una tasca continuada i diària dins del pensament universitari, però convé establir llocs de trobada on aquests lligams es facen explícits i visibles.

L'acte de lliurament de les Medalles de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles, que enguany fa la seua XIII edició, reuneix els membres de la Facultat de Belles Arts i de la Universitat Politècnica de València amb personalitats de la societat valenciana.

És una celebració per al coneixement i la reconeixença al treball i al compromís que pretén aconseguir una societat millor a través de l'art, la creació i la cultura.

Així mateix, volem recordar que, ara fa 30 anys, el 1978, la centenària Facultat (Escola?) de Belles Arts va unir el seu destí a la Universitat Politècnica de València, que enguany celebra el seu 40 aniversari. Recordem la nostra Universitat a la qual afegim la indubtable identitat històrica de la Facultat, i amb qui hem davallat l'evolució de les institucions universitàries del nostre país. És, per tant, un recorregut favorable de la Universitat i també de la Facultat, amb la qual compartim l'estreta vinculació i la vocació de servei a la societat valenciana.

La Facultat de Belles Arts de Sant Carles és portadora d'un patrimoni d'ensenyament artístic i d'interacció amb l'entorn que cal que projectem a les noves generacions. Des del pensament, el sentit, l'essència de la investigació i l'ensenyança de l'art, la Facultat ofereix a la societat valenciana una visió profunda de la pràctica artística com a vehicle d'expressió i com a suport de coneixement, així com un territori d'innovació suficientment ampli i ben essencial per a una societat avançada.

Som conscients de la consolidació que suposa l'avaluació d'una trajectòria tan dilatada i alhora ens sentim compromesos amb

el present i, com no, amb una vocació irrenunciable de futur. Cal doncs, una orientació indispensable per a les disciplines artístiques, sempre compromeses amb el disseny de nous escenaris per a l'acció creativa.

Per això hem de tindre la capacitat per a respondre adequadament, i en la mesura de les nostres possibilitats, avançar-nos a les expectatives de la societat actual. Cal que estiguem en la avantguarda de la innovació pel que fa als continguts docents, les metodologies pedagògiques, la investigació artística i les fórmules que fomenten la interrelació constant amb la societat.

Com hem dit en diverses ocasions, ens trobem en una d'aquestes etapes en què sembla que estan configurant-se els moviments que definiran els anys propers. Un període en què s'està definint, i no sempre de la manera coordinada que tots voldríem, l'adaptació a l'anomenat Espai Europeu d'Educació Superior. Un procés en què hem d'estar atents a les oportunitats de renovació dels continguts i innovacions metodològiques, però alhora, vigilants en la defensa d'una formació universitària pública i de qualitat.

L'oferta formativa de Belles Arts, consolidada al si dels ensenyaments universitaris del nostre país, té unes característiques específiques que no divergeixen molt de les directrius metodològiques de Bolonya i que no haurien de veure's afectades per la reestructuració en què estem immersos.

Sabem quins són els reptes i, per acarar-los, comptem amb els mitjans professionals adequats i la qualitat humana que permet a un col·lectiu mirar el futur amb ambició i optimisme, des d'una sòlida posició en què ens situen els indicadors de referència.

En aquest sentit, la nostra Facultat realitzà, fa ara tres edicions, una aposta important per la formació de postgrau, i arribà a ser capdavantera en l'Estat Espanyol en la transformació de tots els doctorats i en la implantació de diversos màsters oficials que foren avaluats per l'ANECA en 2007 i que varen obtenir, tots ells, la Menció de Qualitat, que es renova enguany.

Ens referim al programa oficial de postgrau "Art: Producció i Investigació", que comprén el Màster en Producció Artística i el Màster en Arts Visuals i Multimèdia; així com al programa oficial de postgrau "Ciència i

Restauració del Patrimoni Històric-Artístic", amb el Màster en Conservació i Restauració de Béns Culturals.

A més a més, el programa oficial de postgrau de "Música" també es volgué afegir a aquesta ambiciosa oferta informativa.

D'altra banda, hi ha els títols propis d'Animació: Art i Indústria", de "Disseny Creatiu" i el de "Disseny d'Espais Escènics i Publicitaris", adreçats específicament a la formació per a la inserció en el mercat laboral. Tots ells compten amb la participació de professors i de professionals externs.

La demanda, en tota l'oferta formativa de la Facultat, ha estat en tots els casos, excel·lent, cosa que ens compromet més encara a oferir la millor qualitat docent als alumnes matriculats.

Demanarem de nou a la societat valenciana, a través de les seues institucions i de les seues empreses, que se sume a aquestes iniciatives que cal mantenir com a origen de futurs professionals i com a referent professional. Pensem que és una tasca de tots.

Enguany hem treballat en el disseny del nou Grau, d'acord amb la nova ordenació de la formació universitària, procurant una oferta formativa sòlida i actualitzada, per tal de millorar l'actual i d'acarar els nous reptes d'una època que es caracteritza pel dinamisme i l'agilitat en l'adaptació al canvi. Esperem que es puguem iniciar els tràmits per a la seua aprovació.

També hem començat l'elaboració del Pla Estratègic de la Facultat per a 2008-2014, seguint la iniciativa de la Universitat Politècnica que creiem que està proporcionant molt bons resultats. Un pla que es proposa realitzar una anàlisi seriosa i rigorosa del panorama actual i que ens permetrà establir els objectius per als pròxims anys i dissenyar les accions oportunes per a la seua obtenció.

En aquest sentit, emprendre aquests reptes i oferir la qualitat docent, d'investigació i d'interacció amb l'entorn, requereix sens dubte el recolzament de la institució a la qual pertanyem: la Universitat Politècnica de València que, com hem indicat abans, celebra el seu 40 aniversari. Són 40 anys d'il·luminació i de treball que han fet d'aquesta Universitat una gran Universitat, i 30 anys de treball de la Facultat de Belles Arts al si de la universitat, 30 anys que han configurat una Facultat diferenciada i pionera.

És per això que voldríem destacar de nou que un dels pilars fonamentals dels últims anys ha estat la bona interacció de totes les àrees amb el Rectorat de la nostra Universitat, especialment el compromís personal del nostre Rector, el senyor Juan Juliá, amb els grans projectes i decisions de la Facultat. Un recolzament que es fa palés a diari i, d'això estem convençuts, que és reconegut per tots nosaltres. Un compromís que sens dubte serà també fonamental per a l'acabament dels projectes i per a iniciar els nous reptes que ens reserve el futur immediat.

Una relació que, a més, s'ha produït com cal, a través de l'ús i de la consolidació de la via institucional, i que ha establert uns criteris i uns marcs d'acció que han representat el reconeixement de la nostra Facultat. Aquesta relació s'ha dut a terme amb una actitud d'apertura i de proximitat que cal agrair.

Una gestió, que desitgem que continue amb els mateixos termes ja que ha aconseguit, en unes ocasions accions pioneres i, en d'altres, ha servit per a recolzar-les. Podríem citar-ne: postgraus, graus, càtedres d'empresa, equipaments i, al cap i a la fi, el projecte més necessari i desitjat del nostre centre: la construcció de l'edifici per a la nova Facultat que haurà de disposar de les instal·lacions necessàries i adequades per a enfrontar-nos amb dignitat al repte de les noves titulacions. Unes obres que comporten dificultats i molèsties i és per això que des d'ací volem agrair la comprensió i l'esforç del professorat per minimitzar els seus efectes en la docència. Esperem que en un termini relativament curt puguem comptar amb un escenari òptim que permeta millorar de manera exponencial la qualitat de la docència i els serveis que la Facultat ofereix a la societat. 2008 ha sigut un any de treball intens, amb algunes dificultats importants però amb una valoració de resultats molt positiva, fruit indubtable de la responsabilitat i del mèrit col·lectiu. Afortunadament moltes persones han dedicat la seua capacitat, la il·lusió i el seu temps al servei d'aquest projecte i han participat en els diferents fòrums i comissions.

La Facultat de Belles Arts de Sant Carles és un centre obert i dinàmic en què les diverses opinions i tendències poden trobar un espai de confrontació i de progrés. Per la nostra part, continuarem buscant en la Universitat, en les institucions i en la societat valenciana, el diàleg i el recolzament necessaris per a oferir a la societat el millor que una institució com la nostra ha de proporcionar.

En aquest sentit cal destacar l'acollida que ha tingut als diferents sectors empresarials una iniciativa proposada pel nostre Rector. És el cas de les càtedres d'empresa que el nostre centre ha signat i que són:

- Càtedra DKV Art i Salut;
- Càtedra Edival de Producció i Investigació Artística;
- Càtedra MetroValència;
- Càtedra La Imprenta Comunicació Gràfica;
- Càtedra Giro.

Són empreses ja conegudes per nosaltres perquè amb elles hem pogut dur a terme nombroses activitats beneficioses per als nostres alumnes com exposicions, catàlegs, concursos, cartells, participació en fires, edicions d'obra gràfica, conferències i beques com les que han gaudit els tres millors alumnes del Màster en Producció Artística a Nova York i Gdańsk [danks] (Polònia) en 2008.

Gràcies, doncs, a totes aquestes empreses pel seu suport i per compartir amb nosaltres les seues iniciatives. Gràcies especialment als directius i a les directives de les empreses que aquesta nit ens acompanyen.

A continuació volem homenatjar els companys i companyes que després d'una llarga trajectòria han deixat les seues responsabilitats docents. Han estat uns companys, professors i professionals que sens dubte ens han aportat un gran llegat, que han participat en la construcció del que és avui la Facultat i de la que sempre, amb la major estima i reconeixement, en formaran part.

S'ocuparà de la seua presentació el senyor Juan Ángel Blasco Carrascosa, Catedràtic del Departament de Comunicació Audiovisual, Documentació i Història de l'Art.

Juan Ángel Blasco presenta el

Homenatge als jubilats

Buenas noches a quienes habéis tenido la amabilidad de acompañarnos en este acto tan entrañable en el que la comunidad artística y universitaria se da cita para celebrar anualmente, como se viene haciendo ya en trece ocasiones, esta entrega de Medallas de San Carlos. Motivo y ocasión, como sabéis, para vernos y celebrar conjuntamente la experiencia de trabajo en común que realizamos diariamente.

La pregunta que todos nos estamos haciendo es por qué estoy yo aquí ahora. Y la razón hay que buscarla de una manera lógica, no es por azar. Estoy para decir unas palabras, para saludar y acompañar en este tránsito, en esta despedida, a los compañeros que se han jubilado recientemente. Ni azar ni capricho del Decano, hay que buscar razones de peso y quizás la principal sea el buen tono y la amistad de quien os está hablando con todos a los que esta noche homenajeamos, en tanto que se despiden, porque se han jubilado. Aunque, además, creo que la razón clave a esta cuestión está en que tanto el Decano como el equipo de gobierno de nuestra Facultad saben perfectamente que yo estoy ya en ese límite de edad, próximo al de ellos, y piensan que, por tanto, puedo entender mejor qué pasa por sus cabezas, qué sentimientos tienen, cuáles son las vivencias que están experimentando en este tiempo en el que de acuerdo con la legislación vigente pues salen, se escapan del marco laboral, unos de manera más o menos obligada porque el tiempo del ejercicio profesional así lo indica y otros porque lo han solicitado voluntariamente. De tal modo que en un caso o en otro, nos hallamos ante unos compañeros que deben de estar felices y alegres puesto que están jubilados y ya no tienen esas obligaciones que amenazan diariamente a los que seguimos ejerciendo la docencia un día sí y otro también.

Quiero, evidentemente, nombrar a estos compañeros que están

aquí presentes, que se han jubilado a lo largo de este año y a los que dedico estas palabras que quisiera que fueran cálidas, entrañables y amistosas, como siempre. Ellos son Pepe Argilés, Mariano Maestro, Sebastià Miralles, Francisca Sancho, Enrique Tamarit y José María Yturralde. A todos ellos, como portavoz de alguna manera simbólico del sentir de nuestra Facultad, quisiera dedicarles unas breves palabras metiéndome si fuera posible en su interior, en sus cabezas.

Creo que se encuentran en una situación que podríamos calificar de confusa, incierta, balbuciente, diríamos, porque han pasado después de treinta años de actividad diaria a una situación en la que se encuentran un tanto perdidos. Y creo que tiene un cierto parecido esta situación con la que experimentan los alumnos que terminan la carrera; es lo que llamo en broma, con mis amigos, el síndrome del posgraduado, esa incertidumbre del que ya no va a la Facultad ni ve a sus compañeros y se encuentra un tanto perdido. Algo así les debe de pasar a ellos porque han sido muchas experiencias, muchas sensaciones vividas intensamente a lo largo de esas tres décadas de trabajo. Por eso yo creo que por sus cabezas ahora debe de estar pasando una especie de película que empieza en el viejo caserón neoclásico de la calle Museo donde iniciaron sus estudios y su docencia, algunos de ellos; luego, con el viejo edificio de nuestra Facultad que hemos visto en pantalla hace un momento (y que efectivamente esperamos todos que pronto llegue ya a su demolición definitiva, aunque siempre se recordará popularmente como aquel que visto desde fuera era el Hospital La Fe y, desde dentro, la cárcel de Carabanchel); y es una pena que no puedan impartir docencia en el nuevo edificio, moderno y actualizado, en el que ojala pudieran impartir algún curso nuevo, alguna otra conferencia, porque sería perjudicial para todos no poder contar con su presencia y con su magisterio.

Creo que en este momento están haciendo una especie de balance, situando en un platillo y en otro las cosas positivas y las negativas que les han pasado a lo largo de estos años de dedicación. Quizás, en el platillo de lo negativo, estén colocando esas pesas que recuerdan lo mal que se les ha pagado siempre, la enorme cantidad de tareas burocráticas que han tenido que soportar en merma de la docencia y de la investigación (que era al fin y al cabo la tarea para la que se les había contratado) y todas esas pequeñas zonas oscuras de malos entendidos, de algún que otro disgusto o decepción que sin duda les habrá afectado pero que, como todo lo de este platillo, se ha difuminado en el tiempo de nuestra memoria selectiva.

Sin duda es más importante el otro platillo, el de lo positivo. ¿Qué habría en él? Creo que fundamentalmente la satisfacción del trabajo bien hecho, de una dedicación entera, total, a la enseñanza, una enseñanza que también les ha servido para el aprendizaje, pues no podemos olvidar aquella máxima que dice que aprendemos mientras enseñamos. Es en este platillo de lo positivo donde se encuentra la razón fundamental de esa alegría, de este espíritu de jubilo como decían los latinos, de alegría expresa, de dicha, el gaudeamus que cantamos cuando celebramos los actos de apertura y de cierre del curso. Por tanto, yo quisiera decirles que nosotros gaudeamus, que estamos jubilosos y tan contentos como ellos porque han conseguido su objetivo, pero al mismo tiempo les decimos: no os vayáis del todo, venid que esta es vuestra casa, nos hacéis falta, tenéis que participar en más cursos de cara al futuro; venir al nuevo edificio, venir a ver a los compañeros.

Eso es lo que os pedimos, eso es lo que tenéis que hacer porque os queremos mucho. Gracias.

Solicitem la presència del nostre Rector, senyor Juan Juliá Igual i del Degà de la Facultat, el senyor Elías Pérez, per tal d'oferir-los un obsequi.

I demanem que pugem a l'escenari els senyors i la senyora:

José Argilés Gómez

Mariano Maestro Moratinos

Sebastià Miralles Puchol

Francisca Sancho Pérez

Enrique Tamarit Ortega

José María Yturralde López

A continuació farem el lliurament de les Medalles de Sant Carles.

Volem recordar que aquest guardó ha estat atorgat a personalitats indiscutibles del món de la Universitat, de l'art, la cultura, l'empresa i la política valencianes. Amb aquest gest la Facultat s'adreça a la societat i vol subratllar el mèrit i la trajectòria de professors, artistes, entitats i institucions, el treball dels quals vol destacar.

Una vegada més i de la mateixa manera que ha fet en cada edició d'aquest acte, la nostra Facultat de Belles Arts vol agrair a aquells que accepten la distinció perquè és gràcies a tots ells que val la pena continuar endavant.

Medalla de Sant Carles, amb caràcter pòstum, al senyor Jose Luis Roig, professor del Departament de Conservació i Restauració de Béns Culturals

Presenta la senyora Teresa Doménech, Catedràtica del Departament de Conservació i Restauració de Béns Culturals i Directora de l'Institut de Restauració del Patrimoni de la UPV.

José Luis Roig

Teresa Domenech presenta la medalla de Sant Carles a

José Luis Roig

Quiero iniciar esta presentación dando las gracias a la Facultad de Bellas Artes por haber pensado en mí para esta ocasión tan emotiva.

Rememorar a José Luis Roig en tan poco espacio de tiempo resulta extremadamente difícil dada la riqueza de su trayectoria profesional y académica. En cualquier caso, voy a intentar hacer una reseña breve que permita mostrar la espléndida trayectoria del compañero al que hoy se rinde homenaje.

José Luis nace en el seno de una familia de arraigada tradición artística y ello hace que, desde su infancia, conviva y se impregne de cultura. De su padre y de su abuelo hereda el gusto y la sensibilidad por el arte escultórico. Todos estos conocimientos que, en la práctica, adquiere en el taller de escultura familiar sito en la emblemática plaza Na Jordana de Valencia, se consolidan tras completar los estudios de Bellas Artes en la, en aquel entonces, Escuela de Bellas Artes de San Carlos. Son tiempos difíciles de postguerra a los que se suma la riada de 1957 que asola la ciudad de Valencia y destruye por completo el taller familiar. En ese momento, José Luis se pone al frente del taller familiar para levantarlo de nuevo, dejando a un lado una prometedora trayectoria como artista creativo. Esta decisión determinaría indiscutiblemente su posterior trayectoria vital y profesional. A partir de entonces, se inicia una fecunda etapa en la que José Luis se consolidará como escultor de taller y también como restaurador de obra escultórica. Relatar todas las actividades realizadas durante esos años me llevaría largo tiempo, por lo que sólo mencionaré: La construcción de retablos de escayola, para más de treinta poblaciones en

colaboración con su padre José María Roig d'Alos, la participación en las obras de restauración de la catedral de Colonia en Alemania o la Restauración de la colección de relieves patrimonio de la UPV realizados por académicos de la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos.

En el año 1994 José Luis Roig inicia su andadura académica incorporándose al Dpto. Conservación y Restauración de Bienes Culturales de nuestra Facultad como profesor de Conservación y Restauración de escultura, alcanzando, en poco tiempo, la categoría de prof. Titular de Universidad. Llevado de su inquietud se incorpora al Instituto de Restauración del Patrimonio y se adentra en el campo científico donde, en breve, lidera una línea propia de investigación en Conservación y Restauración de escultura que le llevará a dirigir proyectos de investigación competitivos, colaborar con grupos de investigación europeos del más alto nivel y publicar los resultados científicos fruto de sus investigaciones en revistas especializadas de primera fila. Su extraordinaria capacidad de trabajo hace que, en paralelo a la actividad docente e investigadora, mantenga viva su faceta de artista creativo.

Hasta aquí llegaría, la crónica oficial de un profesional, académico e investigador de gran talla.

Sin embargo, todos aquellos de nosotros que tuvimos la fortuna de trabajar y convivir estrechamente con José Luis, además le recordaremos en su faceta humana.

José Luis amaba la Universidad e hizo de su condición de universitario un estilo propio de vida.

La Universitas entendida como institución que eleva al más alto nivel la formación cultural y humana de las personas. José Luis no solo poseía una vasta cultura sino que la compartía con quienes le rodeaban y a todos ellos contagiaba su curiosidad, su inquietud y su avidez por aprender y adquirir conocimientos.

La Universitas entendida como comunidad. José Luis, ante todo era un compañero que compartía y que disfrutaba de la convivencia, en especial, con los jóvenes, estudiantes y profesores noveles. José Luis prodigaba camaradería, entusiasmo y amistad.

La Universitas que participa a todos aquellos que se nutren de sus enseñanzas del atributo de universalidad. José Luis prodigaba hermanamiento y solidaridad.

La Universitas humanista de la que participan los hombres que ponen todo su empeño en desarrollar sus cualidades esenciales y que propugna el ideal humano como actitud y modelo existencial. José Luis hizo de su actividad vital un incesante proyecto humanista de progreso ilimitado con el que nos contagiaba a todos aquellos que le conocíamos. José Luis prodigaba generosidad, honradez, prudencia y humildad.

El que acabo de describir es, en suma, el perfil de un hombre sabio, de un maestro de vida digno de admiración y respeto y es por ello que hoy se hace sobradamente acreedor de este galardón con el que todos los que nos consideramos sus compañeros en esta Facultad queremos honrarle y recordarle.

Demanam la presència a l'escenari, per tal de lliurar la medalla:

Al Rector de la UPV, el senyor Juan Juliá Igual.

El Director General d'Universitats i Estudis Superiors de la Generalitat Valenciana, el senyor Jesús Marí Farinós, el Degà de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles, el senyor Elías Pérez García, i del Vicerector de Cultura de la UPV, el senyor Juan Bautista Peiró López.

Recull la Medalla el senyor José Luis Roig Azpitarte, fill de José Luis Roig.

Medalla de Sant Carles al col·lectiu de dissenyadors La Nave.

Presenta la senyora Núria Rodríguez, professora del Departament de Pintura i Coordinadora del Títol propi de Disseny Creatiu.

Nuria Rodríguez presenta la medalla de Sant Carles al

Col·lectiu de dissenyadors La Nave

Alfombras, cafeteras, tenedores, carteles, juguetes, logotipos, marcas, pictogramas, bañadores, muebles, edificios, señales, manuales, lámparas, envases, ilustraciones, libros, revistas, mobiliario urbano, catálogos, exposiciones... toda esta diversidad de producciones surgieron de la "factoría" La Nave entre los años 1984 y 1991. Fruto de un proyecto colectivo y de la inquietud y la lucidez de un grupo de profesionales de diversa filiación (diseñadores gráficos, diseñadores industriales, arquitectos e interioristas), el grupo La Nave significó una aportación rigurosa y novedosa al universo visual de la Comunidad Valenciana.

En plena efervescencia de los años 80, el espectáculo urbano era interpretado como un escenario abierto, participativo y bullicioso, eran los tiempos del "¿diseñas o trabajas?" y España entera experimentaba la agitación y la vehemencia de una modernidad que se apresuraba a poner el reloj en hora para compensar la monocromía de los 40 años de dictadura.

La fusión de las disciplinas artísticas y la ampliación de las estrategias, proponía un territorio fértil sin fronteras estancas ni estatutos académicos y los medios de masas ofrecían un territorio frondoso de contaminaciones y noviazgos. La metodología o la intuición, lo efímero o lo eterno, también el arte y el encargo se expandían en un discurso activo que superaba estas categorías, en un nuevo intento por revisar los debates entre función y forma.

En este contexto La Nave fue un colectivo compuesto por

diseñadores que respondían a encargos y a clientes propios, compartían las instalaciones y algunos proyectos comunes, trabajando en un espacio de producción donde la materia prima fueran las ideas, las convicciones y los recursos, en un tiempo común y sincopado en el que las tertulias y las discusiones se prolongaban hasta la madrugada; ¿qué mejor metodología de trabajo que la confrontación apasionada y vital de razonamientos y puntos de vista diversos?

El colectivo surgió tras un viaje y por la fusión de dos grupos, Caps i Mans en el que estaban Eduardo Albors, José Juan Belda, Nacho Lavernia y Luis Lavernia y Enebecé formado por Daniel Nebot, Paco Bascuñán y Quique Company, a los que se incorporaron Marisa Gallén, Sandra Figuerola, Carlos Bento y Luis González.

Con la perspectiva de la historia, el recorrido de La Nave parece corto, sólo funcionaron durante siete años pero la cantidad de trabajos y sobre todo, la presencia cotidiana de muchos de sus diseños, dan testimonio de la intensidad y la influencia de un legado en el que se reflejan muchos diseñadores y artistas de generaciones posteriores.

Su huella es reconocible en la imagen corporativa de instituciones públicas y privadas y sus trabajos han favorecido la transformación del tejido empresarial valenciano hacia la búsqueda de la calidad, la coherencia, el criterio y valor de la creatividad.

Participaron en exposiciones para variar la percepción del diseño junto con el IMPIVA y ayudaron a consolidar la ADCV, la Asociación de Diseñadores de la Comunidad Valenciana, un claro referente en el panorama actual del diseño, por otro lado, también asumieron encargos internacionales, toda esta fructífera trayectoria les ha proporcionado relevantes reconocimientos a sus miembros, tanto a nivel nacional como internacional.

Reseñar todos estos trabajos nos llevaría mucho más tiempo del que ahora disponemos y tampoco nos parece extraño la sorpresa que puede causar en los jóvenes cuando reconozcan al colectivo La Nave como autores de algunas marcas y señales que forman parte del escenario de la ciudad, como si siempre hubieran estado ahí y que con el paso del tiempo han adquirido el estatuto de clásicos, presencias intemporales y casi anónimas. Pero tuvieron autores y si alguien se planteara analizar o estudiar nuestro entorno y sus marcas tendría que contar con la abundante producción de los iconos de "la Nave".

Con este homenaje que hoy propone la Facultad de Bellas Artes de San Carlos se quiere reconocer el espíritu que definió a un colectivo, una manera de reinventar y redefinir los encargos, buscando lenguajes expresivos dentro de la investigación y la experimentación, cómo si se tratara de un laboratorio de creativos comprometidos.

Este gesto de reconocimiento pretende subrayar la importancia de su influencia y el aprecio de lo que ha significado su empeño en la innovación formal del diseño y del arte. Gracias.

Lliuren la medalla: el Rector de la UPV, el senyor Juan Juliá Igual, el Director General d'Universitats i Estudis Superiors de la Generalitat Valenciana, el senyor Jesús Marí Farinós, el Degà de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles, el senyor Elías Pérez García, i el Vicerector de Cultura de la UPV, el senyor Juan Bautista Peiró López.

Recullen la medalla els integrants de La Nave, els senyors i les senyores: Eduardo Albors, José Juan Belda, Carlos Bento, Marisa Gallén, Luis González, Sandra Figuerola, Luis Lavernia, Nacho Lavernia, Daniel Nebot, José Vicente Sanfélix Enguídanos, en nom de Lorenzo "Quique" Company, i Paco Bascañán.

8497
84th Commencement

James C. Thompson
David L. Forster
John R. Thayer
John G. Thompson
John H. Thompson
John K. Thompson
John L. Thompson
John M. Thompson
John N. Thompson
John O. Thompson
John P. Thompson
John Q. Thompson
John R. Thompson
John S. Thompson
John T. Thompson
John U. Thompson
John V. Thompson
John W. Thompson
John X. Thompson
John Y. Thompson
John Z. Thompson

XIII ENTREGA DE MEDALLES

Facultat de Belles Arts de Sant Carles

I fins ací la XIII edició del lliurament de Medalles de Sant Carles, l'any 2008.

Agraïm la presència dels homenatjats, dels convidats i de tots els qui han assistit a aquest acte, una trobada i una celebració de la Universitat, la societat, l'art i la cultura.

Per concloure oferim l'actuació del Ballet Español Fusión. Aquest ballet fou creat l'any 2003 i consta de nou intèrprets-ballarines dirigides per la coreògrafa Isabel Pérez Torres. És una companyia que troba les arrels creatives en la dansa espanyola, el flamenc i la percussió en directe. La recerca constant de noves formes en aquestes disciplines és l'element que defineix el caràcter contemporani dels espectacles.

La seua primera producció, anomenada "Repercusión", es representà en més de 100 localitats d'Espanya i de França durant tres anys de gira; amb ell aconseguiren el Premi Escena de la Fundació Carolina.

"Efektos" és el títol de la seua segona producció, estrenada el febrer de 2007 i que actualment està de gira. Amb "Efektos", el Ballet Español Fusión ha obtingut dos Premis Abril i cinc nominacions l'any 2008.

Aquesta nit ens oferiran quatre peces, extretes d'ambdós espectacles. Parlen sobretot de la dona, de la seua identitat i de les seues qualitats: alegria, sensualitat, elegància, energia, caràcter... A l'espectacle podrem apreciar la contemporaneïtat dels moviments i la doble exigència tècnica de les integrants de la companyia, tant com a ballarines, com a percussionistes.

Els recordem que posteriorment se servirà un còctel-sopar que esperem que els agrade.

Bona nit, moltes gràcies i fins la pròxima edició del lliurament de medalles que se celebrarà dijous 17 de desembre de 2009.

Homenatge als jubilats

José Argilés, Mariano Maestro
Sebastiá Miralles, Francisca Sancho,
Enrique Tamarit, José María Yturralde

MEDALLES DE SANT CARLES 2008

*José Luis Roig. Prof. dpto. CRBC

*Col·lectiu La Nave

Eduardo Albors, José Juan Belda,
Carlos Bento, Paco Bascuñan,
Lorenzo Company, Sandra Figuerola,
Marisa Gallén, Luís Gonzalez,
Luís Lavernia, Nacho Lavernia
i Daniel Nebot

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA

Rector

Juan Juliá Igual

Vicerector de Cultura

Juan Bautista Peiró López

FACULTAT DE BELLES ARTS DE SANT CARLES

Degà

Elias M. Pérez García

Vicedegà de Cultura

Ricardo Forriols

Vicedegà d'Ordenació Acadèmica

José Luis Cueto Lominchar

Vicedegà d'Infraestructura

Vicente Barón Linares

Vicedegana de Relacions Internacionals

Isabel Tristán Tristán

Vicedegana de Relacions amb Empreses

María Àngeles López Izquierdo

Secretària de la Facultat

Mercedes Sánchez Pons

Vicedecana de Qualitat i Comunicació

Teresa Chàfer Bixquert

Secretària de Direcció

Lorena Muñoz Pérez

Directora del Departament de Dibuix

Blanca Rosa Pastor Cubillo

Director del Departament de Pintura

Ximo Aldás Ruíz

Directora del Departament d'Escultura

Marina Pastor Aguilar

Directora del Departament de Conservació i Restauració de Bens Culturals

Pilar Roig Picazo

Directora del Departament de Comunicació Audiovisual,

Documentació i Història de l'Art

Nuria Lloret Romero

LLIBRET

Edita

Universidad Politécnica de Valencia
Facultad de Bellas Artes de San Carlos

Textos

Elias M. Pérez García
Juan Ángel Blasco Carrascosa
Terésa Domenech
Nuria Rodríguez

Traducció

Empar Lanuza

Fotografies i audiovisual

Fluor 18

Disseny i maquetació

Yéssica Andrés Monzonís

Impressió

Gironés Impresores, S.L. – Industria Gráfica

ISBN: 978 84 692 4582 8

Depòsit legal: 09 / 77090

ACTE

Coordinador

Ricardo Forriols

Lloc

Complex Esportiu Cultural "Petxina"

Data

11 de Decembre 2008

Presentadores

Carmen Revillo

Laida Frasquet

Muntatge

Martín Piolatti

Disseny de la projecció audiovisual

Fluor 18

Clip d'animació

Paco Ortíz

Jordi Botella

David Gómez

Laura Díaz

Ana Riquelme

Víctor Gil

Mar Silvestre

Miguel Gómez

Il·luminació i só

Megafonía Torres S.L.

Catering

Peñasol

Espectacle

Ballet Español Fusión

ENTREGA DE MEDALLAS
FACULTAT de
**BELLES
ARTS**
SAN CARLES

